

OBWESELIĆ (2) *vb pf*

o oraz *oba e prawdopodobnie jasne (tak w obweselać).*

inf obweselić (1). ◇ [fut 2 sg obweselisz.] ◇ *con* 2 sg *m* byś obweselił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uradować, ucieszyć (2) : Erlüftigen. Pokrzezwić/ et obwefelić. Recreare. *Calag* 169b.

[*obweselić kogo czym*: Abowiem wydaż go w błogosławieństwo nówieki wieczne: obwefeliż go radością z obliczem twoim [*laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo*]. *Leop Ps* 20/7 (*Linde*).]

Zwrot: »serce obweselić« (1): Byś ferce obwfelił/ z łákiś to swoiey łtworzył byś zá tho chwalion był. *ArtKanc* T10v.

Synonimy: *ucieszyć, uradować.*

Formacje współrdzenne cf WESELIĆ.

Cf **OBWESELENIE, OBWESELONY**